

Lieuwejan van Dalen

Israël in het hart van de Kerk

In het najaar van 2015 hield Mark S. Kinzer op uitnodiging van de Jules Isaac Stichting en Christenen voor Israël vijf lezingen in Nederland. Jeroen Bol heeft deze prettig leesbaar vertaald. In het boek staan ook een interview met Kinzer en een beknopt overzicht van twintig eeuwen messiaans jodendom.

Mark Kinzer woont in de Verenigde Staten, waar hij vele jaren een messiaans-joodse gemeente heeft geleid (Ann Arbor, Michigan). Kinzer kan met recht een van de meest invloedrijke messiaans-joodse theologen van dit moment worden genoemd. Zijn werk geeft stof tot nadenken en dóórdenken.

Twee-eenheid

Messiaans jodendom is voor Kinzer de 'brug' tussen Israël en de Kerk. Hij ziet het als zijn levenstaak om deze twee te verbinden. De rode draad van zijn lezingen is dat Jezus Messias zijn volk Israël vertegenwoordigt als een 'corporatieve persoonlijkheid': 'De koning van Israël was altijd degene die heel het volk vertegenwoordigt. Wanneer Jezus gekruisigd wordt vertegenwoordigt Hij heel Israël en neemt Hij Israël mee in zijn dood. En wanneer Hij uit de dood wordt opgewekt wijst dat op het uiteindelijke herstel en de verlossing van Israël' (blz. 23-24). Kinzer vat dat samen in de term 'Israël-christologie', Jezus als de belichaming van Israël. Hij is de Hogepriester die alle stammen van het volk Israël op het borstschild, op zijn hart draagt.

Deze 'Israël-christologie' wordt verder uitgewerkt, te beginnen bij de 'Liederen van de Knecht' uit Jesaja. Wie is de lijdende Knecht van de HEER in Jesaja 53? Joden zeggen: dit gaat niet over Jezus, maar over Israël. Christenen zeggen: dit gaat niet over Israël, maar over Jezus. Kinzer bepleit de onlosmakelijke verbondenheid

tussen de Messias en Israël: de Knecht is zowel Israël als de Messias.

Ook andere bijbelteksten maken duidelijk dat Gods volk en Gods Zoon een 'twee-eenheid' zijn. Vanuit het Evangelie naar Mattheüs benadrukt Kinzer hoezeer Jezus als de 'Koning der Joden' wordt gepresenteerd. Israël en Jezus zijn zó nauw verbonden met elkaar dat de 'hele geschiedenis van Israël vooruit wijst naar het leven van Jezus zelf', bijvoorbeeld de bevrijding uit Egypte (Mat. 2:15).

Tweevoudige gemeenschap

Op grond van het Nieuwe Testament pleit Kinzer voor de Kerk als een tweevoudige gemeenschap van gelovigen uit Israël en de volken: binnen de gemeente van Christus moet er per definitie ook ruimte zijn voor een Joodse manier van leven. In

het boek Handelingen wordt immers duidelijk dat de Joodse volgelingen van Jezus de Thora blijven houden en de tempel blijven bezoeken. Pas na de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus gaat het mis. De deur wordt dichtgegooid 'voor de neus van Joodse Jezus-gelovigen die aan Joodse gebruiken willen vasthouden' (blz. 63). Zo ontstaat in de Vroege Kerk een breuk tussen Israël en de Kerk. Er was geen ruimte meer om Joods te leven in de christelijke gemeente.

Kinzer beoogt herstel van deze breuk: zowel het herstel van Joodse aanwezigheid in het leven van de Kerk als het herstel van de aanwezigheid van Joden die in Jezus geloven te midden van het Joodse volk. De Kerk is volgens hem het eerst aanzet.

Inzichtgevend

Waar sommigen vinden dat Kinzers Israël-christologie te veel eer geeft aan Israël en te kort doet aan Christus, bieden zijn lezingen volgens mij juist mooie inzichten en goede aanzetten om oude bijbelteksten op een nieuwe manier te lezen en onszelf daarbij de vraag te stellen: heeft de Kerk het wel goed begrepen? Want één ding is zeker: Israël en Jezus zijn onlosmakelijk verbonden! In het hart van de Kerk leeft een Joodse Messias. «

N.a.v. Mark. S. Kinzer, *Israël in het hart van de Kerk. Jezus in het hart van Israël* Scholten Uitgeverij, Zwolle 2020, 182 blz., € 16,50